

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.67.2023.JG

Warszawa, 10 kwietnia 2024 r.

DECYZJA nr DNR-1/16/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos do zarośli: uniwersalna tarcza do kosi spalinowej G78185, kod EAN: 5901477163463, wprowadzonego na rynek przez GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie administracyjne w związku z usunięciem przez przedsiębiorcę przyczyn zagrożeń stwarzanych przez ten produkt;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust.1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. zakazanego noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli: uniwersalna tarcza do kosi spalinowej G78185, kod EAN: 5901477163463, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa

z siedzibą w Kietlinie, karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

19 października 2023 r. produkt: nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos do zarośli: uniwersalna tarcza do kosi spalinowej G78185, kod EAN: 5901477163463 (dalej jako: „produkt” lub „nóż bijakowy”) został notyfikowany w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/02556/23 (SK/06537/23) przez organ nadzoru ze Słowacji.

Uniwersalna tarcza do kosi spalinowej G78185, kod EAN: 5901477163463 wyposażona jest w 6 niezależnych ostrzy, które chowają się samoczynnie podczas kontaktu z twardym materiałem, takim jak kamienie, grube gałęzie i krzewy. Bezpośrednio na kartonowym opakowaniu umieszczone są następujące dane: *Uniwersalna tarcza do kosi spalinowej 25,4 mm; 6T, G78185, kod EAN: 5901477163463, wyprodukowano dla GEKO Sp. z o.o. sp. k., Kietlin, ul. Spacerowa 3, 97-500 Radomsko, geko@geko.pl, www.geko.pl.*

Produkt ten spełnia definicję noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli, określoną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852) (dalej jako: „rozporządzenie Rady Ministrów”). Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. od 26 lipca 2012 r., wprowadzanie na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli jest zakazane.

Zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy kraju członkowskiego Unii Europejskiej (w tym wypadku przez Słowację) wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, jest dowodem w sprawie.

W związku z poważnym zagrożeniem dla zdrowia i życia konsumentów, jakie stwarzają noże bijakowe, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w niniejszej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”),

pismem z 9 listopada 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa noża bijakowego oraz w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat liczby produktów wprowadzonych na rynek, kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto, a także do przedstawienia listy dystrybutorów krajowych oraz zagranicznych produktu. Organ nadzoru poprosił także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu.

Pismem, które wpłynęło 27 listopada 2023 r., strona postępowania oświadczyła, że jest importerem noża bijakowego, który zakupiła od chińskiego dostawcy w liczbie 7 000 sztuk. Ponadto oświadczyła, że wprowadziła go do dystrybucji w 2022 r. oraz załączyła listę kontrahentów, którzy nabyli 4 481 sztuk produktu. Konsumentom sprzedanych zostało 26 sztuk, sprzedano 20 sztuk poza rynek unijny, a na stanie magazynowym pozostało 2 470 sztuk produktu.

Strona postępowania wskazała, że po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania zaprzestała obrotu kwestionowanym produktem, który został wycofany ze sprzedaży.

Postanowieniem z 11 grudnia 2023 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez nóż bijakowy i przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania, jak również wskazał, jakiego rodzaju działania należy podjąć oraz jakie dowody na ich potwierdzenie należy przedstawić. Organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że powinna przedstawić dowody świadczące o powiadomieniu dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz o konieczności wstrzymania jego sprzedaży. Prezes UOKiK wyjaśnił, że noże bijakowe znajdujące się w posiadaniu dystrybutorów należy od nich odebrać i przedstawić faktury korygujące, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają produktu na stanie – oświadczenia o nieposiadaniu tych produktów. Ponadto – w związku z faktem, że produkt był sprzedawany również detalicznie – organ nadzoru wskazał na potrzebę zamieszczenia na stronie internetowej przedsiębiorcy ostrzeżenia dla konsumentów z informacją o zakazie używania oraz możliwości dokonania zwrotu posiadanych noży bijakowych. Prezes UOKiK wskazał również, że w przypadku noży bijakowych zwróconych przez dystrybutorów oraz konsumentów, strona powinna przedstawić dowody potwierdzające ich zniszczenie (np. protokół zniszczenia, fakturę za usługę utylizacji) albo ich zwrot do dostawcy (np. w postaci faktury korygującej).

Pismem z 15 stycznia 2024 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu produktu oraz faktury korygujące wskazujące na zwrot 1 444 sztuk noży bijakowych. Oświadczyła również, że średnia cena sprzedaży wynosiła 11,92 zł. Ponadto oświadczyła, że nie będzie w przyszłości wprowadzać produktu będącego przedmiotem postępowania oraz przekazała oświadczenie chińskiego dostawcy produktu, w którym zaakceptował on zwrot 3 914 sztuk kwestionowanego produktu, a także wydruk ogłoszenia dla konsumentów ze stron internetowych spółki.

W piśmie z 5 lutego 2024 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o informację dotyczącą terminu zwrotu noży bijakowych chińskiemu dostawcy. Ponadto tym samym pismem, organ nadzoru poinformował stronę postępowania o jej uprawnieniach wynikających z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 13 lutego 2024 r. strona postępowania oświadczyła, że kontener ze zwróconymi produktami zostanie wysłany do końca marca, a faktura zostanie wystawiona przed załadowaniem towaru. 10 kwietnia 2024 r. do UOKiK wpłynęła faktura eksportowa nr FSE-13/4/24/EXP, potwierdzająca zwrot 3 914 sztuk noży chińskiemu dostawcy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie wprowadził nóż bijakowy będący przedmiotem postępowania na polski rynek i pełni rolę jego producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK przedsiębiorca, będący jego stroną, przekazał 4 faktury zakupu wraz z dokumentacją celną SAD, potwierdzające zakup 7 000 sztuk noży bijakowych bezpośrednio od chińskiego wytwórcy produktu. Ponadto na opakowaniu noża bijakowego umieszczone zostały informacje: „Uniwersalna tarcza do kosy spalinowej 25,4 mm; 6T, G78185, kod EAN: 5901477163463, wyprodukowano dla GEKO Sp. z o.o. sp. k., Kietlin, ul. Spacerowa 3, 97-500 Radomsko, geko@geko.pl, www.geko.pl. Kod EAN 5901477163463 umieszczony na produkcie wskazuje na tego przedsiębiorcę jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie produktu na rynek, w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj. za dostarczenie produktu dystrybutorom lub konsumentom. W toku postępowania administracyjnego przedsiębiorca oświadczył, że jest importerem produktu oraz przekazał faktury zakupu od chińskiego przedsiębiorcy.

Mając na uwadze powyższe, w okolicznościach niniejszej sprawy spełnione zostały przesłanki do uznania przedsiębiorcy GEKO spółka z o.o. sp.k z siedzibą w Kietlinie za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Powołując się na art. 20 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru (Prezes UOKiK) może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w tym przypadku – Słowacji) wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3 jest dowodem w sprawie. Nóż bijakowy, będący przedmiotem niniejszego postępowania, został notyfikowany w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/02556/23 (SK/06537/23) przez organ nadzoru ze Słowacji.

Ustalono, że produkt ten spełnia definicję noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli, określoną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów. W świetle tej definicji przez noże bijakowe do ręcznych przenośnych kos do zarośli należy rozumieć uderzeniowo tnące podzespoły do tych kos, składające się z co najmniej dwóch metalowych części (w szczególności łańcuchów, noży lub szczotek), połączonych z głowicą obrotową lub dyskiem. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. od 26 lipca 2012 r., wprowadzanie na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli jest zakazane. Rozporządzenie Rady Ministrów stanowi wykonanie decyzji Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2012 r., str. 5).

Mając na uwadze te ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że nóż bijakowy jako produkt, którego wprowadzanie na rynek jest zakazane, ze względu na poważne zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów, nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i nie jest bezpieczny. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń i po wszczęciu postępowania podjął działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz wyjaśnień strony postępowania wynika, że strona postępowania zakupiła od chińskiego dostawcy 7 000 sztuk noży bijakowych, a następnie wprowadziła te produkty w 2022 r. do dystrybucji. Produkt ten został sprzedany 233 dystrybutorom z Unii Europejskiej w liczbie 4 481 sztuk, bezpośrednio konsumentom – 26 sztuk, 20 sztuk sprzedano poza Unię Europejską, na stanie spółki pozostało 2 470 egzemplarzy produktu. W toku niniejszego postępowania strona postępowania przekazała faktury korygujące potwierdzające odbiór łącznie 1 444 sztuk produktów od 81 dystrybutorów oraz oświadczenia o nieposiadaniu kwestionowanych noży bijakowych od 144 dystrybutorów. Strona postępowania udowodniła brak możliwości uzyskania stosowanych dokumentów od 4 dystrybutorów, z uwagi na brak możliwości kontaktu z tymi podmiotami. Ponadto tych 4 kontrahentów prowadzi działalność poza Unią Europejską. Strona postępowania przekazała również wydruki potwierdzające zamieszczenie ostrzeżenia na temat produktu dla konsumentów na swojej stronie internetowej. Jak zadeklarowała strona postępowania, noże pozostające na jej stanie (2 470 sztuk) oraz wycofane z rynku (1 444 sztuk) zostaną zwrócone do chińskiego dostawcy (łącznie 3 914 sztuk), co zostało potwierdzone oświadczeniem wytwórcy z 15 stycznia 2024 r. oraz fakturą korygującą.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez produkt, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa UOKiK, że nóż bijakowy – jako produkt którego wprowadzanie na rynek jest zakazane – nie jest produktem bezpiecznym, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez 2 lata wprowadziła na rynek 3 220 sztuk produktu, którego wprowadzanie na rynek Unii Europejskiej jest zakazane. Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia wchodząc w kontakt, np. z kamieniami, skałami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością. Stwarza to poważne zagrożenie

dla użytkowników. Osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Należy zatem uznać, że zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na ryzyko stwarzane przez produkt. Ponadto noże bijakowe to produkty, które po zakupie mogą być użytkowane przez konsumentów przez długi okres (przeważnie kilkuletni), w związku z czym skutki naruszenia prawa mają charakter długotrwały. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 1 444 sztuk noży bijakowych, natomiast u konsumentów wciąż pozostaje znaczna liczba egzemplarzy (tj. 3 083 sztuki). Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone.

Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszania prawa poprzez wstrzymanie sprzedaży i wycofanie produktu z rynku, jednak drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie od nakładania kary na podstawie tej przesłanki i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję,

tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98. *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą stronę postępowania Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt, który na mocy decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. jest zakazany w Unii Europejskiej. Noże bijakowe stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników je konsumentów, a w przeszłości zdarzały się wypadki śmiertelne w związku z używaniem kosiarek z zamontowanymi nożami bijakowymi (Wielka Brytania), co było przyczyną wprowadzenia zakazu. Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia, wchodząc w kontakt z kamieniami, skałami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością, a osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Dodatkowo należy podkreślić, że stronie postępowania udało się wycofać z rynku 1 444 sztuk produktu, co oznacza, że u konsumentów mogą wciąż znajdować się 3 083 sztuki niebezpiecznych noży bijakowych, przez co cały czas są oni narażeni na poważne ryzyko stwarzane przez te produkty. Nadmienić należy, że decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. oraz wykonujące ją rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. funkcjonują od dłuższego czasu (tj. od

2012 r.), w związku z czym strona postępowania, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, miała dużo czasu, żeby zapoznać się z zakazem wprowadzania na rynek tego typu produktów.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał natomiast sprawne podjęcie przez stronę postępowania działań zmierzających do wycofania kwestionowanych noży bijakowych z rynku i przekazanie dowodów tych działań, jak również fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez przedsiębiorcę GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy określeniu wysokości kary pieniężnej kryterium pomocniczym jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa (3 083 sztuki) i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. W związku z faktem, że stosownie do oświadczenia strony postępowania z 15 stycznia 2024 r., średnia cena sprzedaży produktu netto wynosiła 11,92 zł, ustalona w ten sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży noży bijakowych wyniosła 36 749,36 zł. Przy określaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK uwzględnił fakt przekazania przez stronę postępowania dowodów potwierdzających wycofanie z rynku 1 444 sztuk produktu od dystrybutorów.

Wymierzając karę w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 i 1705), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 4) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
  - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/